ste Nummer at kunne gøre nærmere Rede for det.

Formanden sluttede Talernes Række med en kortfattet Omtale af Hovedpunkterne i den nye Ægteskabslov.

Efter Afsyngelsen af „Mit Folk — nu staar som aldrig før" skiltes Forsamlingen med et godt Indtryk og et rigt Udbytte af den første Mødedag.

Fællesmødets Forhandlinger fortsættes i næste Nr.

Indbydelse til næste Aars Fællesmøde.

D. K. har, saa vidt man kan se ind i Fremtiden, Grund til at tro, at næste Aars Fællesmøde vil blive en Begivenhed, som alle vil se hen til med den største Forventning.

Gennem Formanden i Vejen Kredsen, Gudrun Vang Lauridsen, er der kommet Indbydelse til D. K. om at holde næste Fællesmøde i Vejen. Dette blev i Horsens meddelt af D. K.s Formand og modtaget med Begejstring. Tanken om at holde Møde paa den historiske Grund, som Vejenegnen er, at kunne samles i Skibelundkrat med dem, der kommer syd fra, kan nok begejstre, og de to Tillidsmænd fra Vejen Kredsen, som var til Stede ved Mødet, Maren Grye og Marie la Cour-Petersen, udtalte da ogsaa deres Glæde over den Maade, hvorpaa Indbydelsen enstemmig blev vedtaget.

Astrid Stampe Feddersens Tale ved Fællesmødet i Horsens.

—o—

Paa Fællesmødets anden Dag holdt Fru Stampe Feddersen inden sin Udtrædelse af Fællesstyrelsen følgende Tale. Skønt Andendags Forhandlingerne ellers først kommer i næste Nr. af Bladet, har vi dog ønsket i dette første Nummer a tbringe Fru Stampe Feddersens Udtalelser.

Naar jeg iaar har maattet sige nej til at modtage Genvalg til Fællesstyrelsen, hvor jeg har siddet siden 1903 omtrent, de sidste fem Aar som Formand, er det hovedsagelig paa Grund af mit Helbred, som lægger mig store Hindringer i Vejen. — Men der er ogsaa andre Grunde. —

Ved Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde ifjor i Aalborg sagde jeg, at hvis Fru Lemche og Frøken Daugaard blev fjernede fra D. K.s Arbejde, saa vilde jeg ogsaa gaa min Vej. Dette er nu sket, og jeg ser mig derfor ikke i Stand til at modtage Genvalg.

Det er ikke Personerne — skønt jeg ogsaa personlig sætter stor Pris paa dem — som jeg ikke kan undvære, men det er deres enestaaende Arbejdskraft og Energi og deres klare, faste Kvindesagsprincipper, som efter min Mening er af den allerstørste Betydning i D. K.s Fællesstyrelse. Naar jeg i fem Aar har været Formand og repræsenteret D. K. udadtil, skønt det var mig umuligt at følge Arbejdet i alle Enkeltheder, var det fordi Fru Lemche var Forretningsudvalgets Formand, og jeg vidste, at jeg kunde stole paa hendes fintmærkende Kvindesagsinstinkt.

I den Tid jeg har siddet i Fællesstyrelsen efter at Fru Lemche og Frøken Daugaard er bleven fjernede fra D. K., har jeg haft flere Eksempler paa den nye Kurs, D. K. nu styrer, og som jeg ikke ved at blive siddende i Fællesstyrelsen, vil bære Medansvaret for.

Ved alle de tre Tilfælde, som jeg kortelig vil nævne for Dem, har jeg talt imod og stemt imod det, som forekom mig galt, men jeg er bleven overstemt.

Det første var, at der ved den nye Redaktørs Side blev sat et *Bladudvalg.* — Det har der ganske vist tidligere været en kort Tid, men det har ikke som nu bestaaet af een af hvert af de tre af vore politiske Partier, og det forekommer mig, at dette stiller Redaktøren ganske ufrit, saa at hun muligvis vil blive hindret i at hævde Kvindesagen tilstrækkelig stærkt, hvis hun derved kunde komme til at støde et af Partierne. — Jeg mener ikke hermed at ville forsvare de skarpe Artikler, Fru Lemche af og til har skrevet — jeg fandt dem selv af og til lovlig skarpe — men jeg vil forsvare Redaktørens Frihed til at skrive, som hendes Overbevisning tilsiger hende, naar hun ikke derved *svigter Kvindesagen og gaar udenfor den Retningslinie, der er vedtaget paa D. K.s Aarsmøde.* —

Den anden Gang, jeg følte mig i Uoverensstemmelse med Fællesstyrelsen var, da den Agitationsskrivelse, der er bleven udsendt til Kredsene, skulde formes. Jeg gjorde straks Indvendinger imod, at D. K.s Program, som det findes i vor § 1, ikke kom helt og fuldt med, men det blev hævdet, at man fik flere Medlemmer ved ikke at støde dem med at stille Kravet helt og fuldt om Kvindens Ansvar som fuldmyndig Medborger, og jeg blev overstemt og maatte bøje mig.

Den tredie Gang, hvor jeg syntes, at Fællesstyrelsen svigtede D. K.s gamle Traditioner, var, da den Indskrænkning, der — saa vidt jeg ved — altid har været ved „Kvinden og Samfundet"s Kundgørelser: at der ikke maatte optages *Kundgørelser om Alkohol,* blev hævet. — Til min Glæde stemte vor Formand, Fru Arenholt, *imod* at hæve Indskrænkningen, men hun gjorde ikke nogen større Indflydelse gældende for at hindre det, og Indskrænkningen blev hævet.

Se, det er hele denne nye Kurs, som jeg ikke kan bære Medansvaret for, og dette er min anden Grund — foruden Helbredet — til at gaa ud af D. K.s Fællesstyrelse.

Det havde været mit Haab, at Fru Lemche og Frøken Daugaard var bleven valgt ind i D. K.s Fællesstyrelse ved dette Fællesmøde, men det har ikke været mig muligt at formaa dem til at lade sig opstille. Men jeg maa give D. K.s *Fællesmøde* det Raad: saasnart som mulig at se at faa disse bærende Kræfter knyttet til D. K. igen.

Jeg behøver vel næppe i denne Forsamling at fortælle Dem, hvad Fru Lemche har været for D. K., hvad hun har udrettet for D. K. og hvorledes hun ligefrem har sat sit Liv ind paa at virke for D. K. Hun har sine Fejl, som vi alle har, men de overskygges langt af hendes ypperlige Egenskaber og glødende Iver for Sagen.

Og at D. K. har sluppet Frk. Daugaards enestaaende Dygtighed og Arbejdskraft beror paa en Kortsynethed, som jeg slet ikke forstaar! Og jeg trænger til i denne Forsamling at bringe hende en varm og oprigtig Tak for 10 Aars trofast uegennyttigt Arbejde, som er Skyld i at D. K. har et udmærket velordnet Kontor og — for en stor Del — i, at det i det Hele er saa vel organiseret.

Jeg spørger mig selv: Har D. K. i det Hele Raad til at skille sig af med to Mennesker, der sidder inde med saa ypperlige Evner og saa stor en Arbejdskraft? Jeg synes altid, at man maa lede med en Lygte efter den Slags Personligheder. Og støder D. K. dem fra sig, saa bruger de sine Kræf-